

ANAKREON

**Efterbildningar från Anakreon af Carl
Gustav Strandberg.**

Stockholm
1862

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service.

Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

ANACREON

Klass. förf.
Grek.
Övers
(M)

Stiller
1862

Kungl. biblioteket

0 0000 000085388

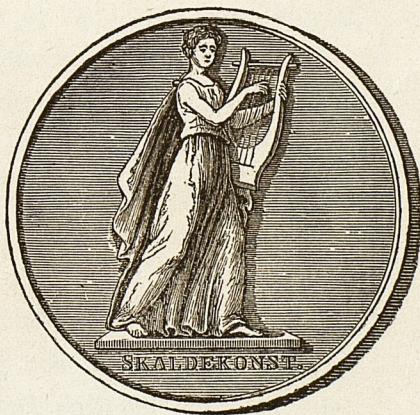
EFTERBILDNINGAR

FRÅN

A N A K R E O N

AF

CARL GUSTAF STRANDBERG,
Revisions-sekreterare.

Satta ut: Svenska Akademiens handlingar ifrån
år 1796. D. 35 (1861).

1862

LIBRARY

UNIVERSITY OF TORONTO

1911

11

Tredje odet.

Eros.

Det var midnatt. Arktos sträckte
Mot Bootes tyst sitt tåg.
Djupt i sömnens armar låg,
Trött af mödor, menskors slägte.
Eros var dock vaken, han,
Och till mig han vägen fann.
På min dörr han plötsligt klappar;
Jag väcks upp och drömmen tappar.
"Hvem är der?" — jag ropar strax —
"Hvem gör väsen så här dags?" —
"Ack, var god och öppna!" — qväder
Då en stämman, späd och skär, —
"Var ej rädd: ett barn jag är,
Genomvåta mina kläder.
På den månskenslösa stig
Jag i regnet irrat mig."
Rörd jag blåste spiseln låga
Upp igen, — vred låset om, —
Och en vingad gosse kom
In med koger och med båga.
Blyg och menlös satt' han sig
Ner på spiseln håll hos mig.
Jag hans händer tog, de fina,

Och dem värmdes mellan mina,
Och ur lockarna till slut
Kramade jag regnet ut.
När så kylan vika gifvit,
Tog han bågen: "Nu, låt se,"
Jollrar han, "min sträng kanske
Våt och slapp af regnet blifvit."
Bågen spändes — och han smög
Till dess trycke tyst sitt finger,
Och, liksom en geting stinger,
Pilen i mitt hjerta flög.
Men på dörren gossen springer.
Gläntande på den, han se'n
Brast i skratt och ropte: "Vän!
Tack, jag vill ej längre störa.
Bågen är i bästa skick;
Men härnäst jag ber få höra,
Hur det med ditt hjerta gick."

Sjunde odet.

Öfver samma ämne.

Eros stängeln af en lilja
Bröt — och lyftade mot mig,
Och befallde, mot min vilja,
Mig att springa kapp med sig.
Öfver stenar, berg och backar,
Genom skogssnår färden går:
Hjertat mig i halsen slår,
Svetten från min panna lackar.
Andfädd, flämtande och trött,
På en hårsman när jag dött.

Men med lena vingar fläktar
Eros kring min panna nu;
Skrattar: "du ej följa mäktar;
"Ack, du kan ej älska, du!"

Dufvan. **odet.**

Dufvan.

Lilla vackra dufva, säg:
Hvarifrån, på hvilken väg
Flög du hitåt? — Der du svingar,
Ömsom kretsande i skyn,
Ömsom sänkt mot jordens bryn,
Dofta dina hvita vingar.
Säg, blott detta jag begär,
Hvar du fått den doft, du sprider!
Säg hvad syssla du bestrider!
Säg mig, säg mig hvem du är! —

"Till sin unga sköna flicka,
Med sitt bref och med en kyss,
Mig Anakreon har nyss
Från sitt hem behagat skicka.

Hvar jag myrradoften fått?
Vet, jag såldes af Cytera,
Som för mig ej erhöill mera
Än en liten visa blott.

Se'n Anakreon jag tjenat:
Hans är brefvet, som du ser.

Med små budskap jag förtjenat
All den vänskap, han mig ger.
Nyss i bygden, kan du tänka,
Fick jag höra af en vän,
Att min herre ämnar skänka
Åt mig friheten igen.
Nej! han skall mig alltid finna,
Om han också gör mig fri.
Han skall se mig: hans slafvinna
Vill jag evigt, evigt bli.
Skulle jag kring bergen flyga,
Bygga bo i trädens topp
Och bland tusen faror smyga
Att min föda hemta opp?
Nu mitt bröd jag sorglös hackar
Ur min herres egen hand
Och med vingens smekning tackar,
Sväfvande kring bordets rand.
Förr'n min herre bågarn tömmer, —
Alltid sker det i *ett* drag, —
Han *min* dryckeskopp ej glömmar;
Se'n jag druckit, dansar jag.
När den röda solen bränner
På min herres hufvud ner,
Mina vingars par jag spänner
Och hans panna skugga ger.

Sist, när dagen sig fullkomnar
Och till hvilans ro jag går,
Jag på skaldens harpa somnar,
Som bredvid hans läger står.
Men farväl! — Jag råkat språka
Längre än som passat sig.
Fy, se sjelfva denna kråka
Med förundran ser på mig.”

Adertonde odet.

Silfverpokalen.

Konstnär, af Skönheten boren,
Vigd uti konstens mystèr,
Kom — och med bilder ur våren
Mejsla en bågare här.

Främst sätt den glade, den milde
Maj — med hans rosor och blad.
Sedan i silfret du bilde
Drickande ynglingars rad.

Men vid de jublande fester,
Helgade gudarnas ätt,
Sätt inga främmande gäster,
Skrämmande dikter ej sätt.

Nej! låt mig gudarna finna:
Bacchus — och Cypria ock,
Kärlekens ljufva prestinna,
Ordlande korernas flock.

Eros, som tappat sin båge,
Se'n i metallen du skär.

Leende gratier våge
Nalkas den fredlige der.

Och i festoner deröfver
Hvälfve sig, smidig och lätt,
Rankan, som sorgerna söfver.
Drufvor i lockarna sätt.

Svenner att festen bestyra
Rista i silfret ock ut.
Sjungande ömt vid sin lyra
Ställ der Apollo till slut.

Tjugonde odet.

Skalden till sin älskarinna.

En gång stod på Frygiens stränder
Niobe i sten förbytt,
Och en gång kring Thraciens länder
Prokne såsom svala flytt.

Ack! men jag — o, om jag finge
Blifva spegeln blott åt dig,
Att du ofta, ofta ginge
Med ett leende mot mig;

Bli den lifrock, hvilken sluter
Sig kring dina former nätt;
Bli den bölja, hvilken gjuter
Sig kring baderskan mer tätt!

O! jag ville oljan vara,
Gjuten i ditt mörka hår,
Och det perlband, som i klara
Ringar omkring halsen går;

Vara din korsett, som kloten
Utaf barmen trängas i, —
Din sandal, för att af foten,
Af den smärta, trampad bli.

Tjugeåttonde odet.

Öfver samma föremål.

Der försvann min älskarinna
Konstnär — Rodiers like — kom!
Fort, låt hennes bild mig finna,
Låt den växa småningom!

Skynda! — bilda som jag säger:
Håret svart och glänsande,
Och, om sådan konst du äger,
Låt det myrradofter ge.

Hvit som elfenben derunder, —
Som en stjerna under skyn, —
Blixtre pannan, — sina runder
Hvälfve hennes ögonbryn.

Låt de fina sig förena
Med ett lätt, knappt synligt spår.
Skugge kinden hennes lena,
Hennes långa ögonhår.

För att ögat troget bilda,
Utaf eld du bilde det.

Af Cytera tag det milda
Och af Pallas majestät.

Näsan rak, — och för att måla
Kinden, mjölk och rosor tag.
Låt af löjen munnen stråla,
Likna Peitos i behag.

Såg du kring den hvita, blyga
Halsen, under hakans rund,
Alla gratierna flyga?
Fäst dem på den mjuka grund.

Låt till slut en purpurslöja,
Fallen tätt kring dess gestalt,
Lätt och genomskinlig röja
Hy och former öfverallt.

Nog! — gå bort! — Jag re'n i dragen
Tror mig lifvet andas se.
Ja, hon sjelf stått fram i dagen —
Tyst! hon talar ock kanske.

Tretiondefjerde odet.

Till en ung flicka.

Hvarföre flyr du mig, flicka?
Springer, när mot dig jag går?
Hvarför med bäfvan då blicka
Jemt på mitt hitnande hår?

Ungdomens blomma på kinden
Bär du, så frisk och så skär.
Min har förflugit med vinden;
Tag dock den kärlek, jag bär.

Kransen — du det ej förgäte —
Skiftar ju skönare då,
När vi bland rosorna fläte
Snöhvita liljor också.

Fyrtionde odet.

Eros sårad af ett bi.

Eros ibland rosor leker,
Tar i handen en och smeker,
Ser bland bladen ej ett bi.
Gadden det mot gossen vänder;
Han slår samman sina händer
Och ger till ett jammerskri.
Upp han störtar, — flyger, springer
Till Cytera, till sin mor,
Ropar: "mamma, aj! mitt finger...
Säkert dör jag, som jag tror.
Af en vingad orm, en liten, —
Folket namn af bi den ger, —
Blef jag här i fingret biten."
Men den sköna modren ler:
"Om ett bi så ondt kan göra,
Hvilken smärta tror du då
Dina pilar med sig föra,
Som dock djupt i hjertan gå?"

Fyrtiondefemte odet.

Eros-pilarna.

Cytereas äkta man
Till sin smedja skrider.
För att Eros roa, han
Der små pilar smider.

Cypris udden af en hvar
Först i honung doppar,
Der dock Eros gjutit har
Några galladroppar.

Mars ur striden kom en gång
Dit, der Eros hvilar,
Skakar lansen, tung och lång,
Ler åt gossens pilar.

Eros sprang från blomstren opp:
"Tung är äfven denna.
Du ej tror mitt ord? — nå, topp!
Väg, så får du känna."

Mars tog pilen. Cyteré
Log, — men pilen spritter

Som af eld, tills ett tu tre
Den i guden sitter.

"Tung!... tag bort!" ... han pustar då,
Ängslig i sitt sinne.

"Nej," sad' Eros, "du den må
Bära som ett minne."

Fyrtionde odet.

Silverskölden med Afroditesbilden.

Hvilken, värmd af gudars lågor,
Mejlat oceanen der?
Gjutit dessa silfvervågor,
Dem på ryggen hafvet bär?

Hvem är konstnärn? — Se, på fjärden
Gungar sakta Cyteré,
Hon, som lif åt gudaverlden,
Åt de sälla, skulle ge.

Hvilka former! — Ingen slöja,
Ingen mantel än hon fått.
Kring hvad skönt, hon ej vill röja,
Vågens flor hon sveper blott.

Som en neckros ses hon glimma
Öfver böljan, spegelklar,
Sträcker lemmarna att simma,
I sitt spår en hvirvel drar.

Ofvan barmens liljekullar,
Under mjälla halsens rund,
Vågen klyfs i tu — och rullar
Sakta hän på silfvergrund.

Och, der böljorna sig skilja,
Du i fåran Cypris ser
Skymta fram, liksom en lilja
Skönt ibland violer ler.

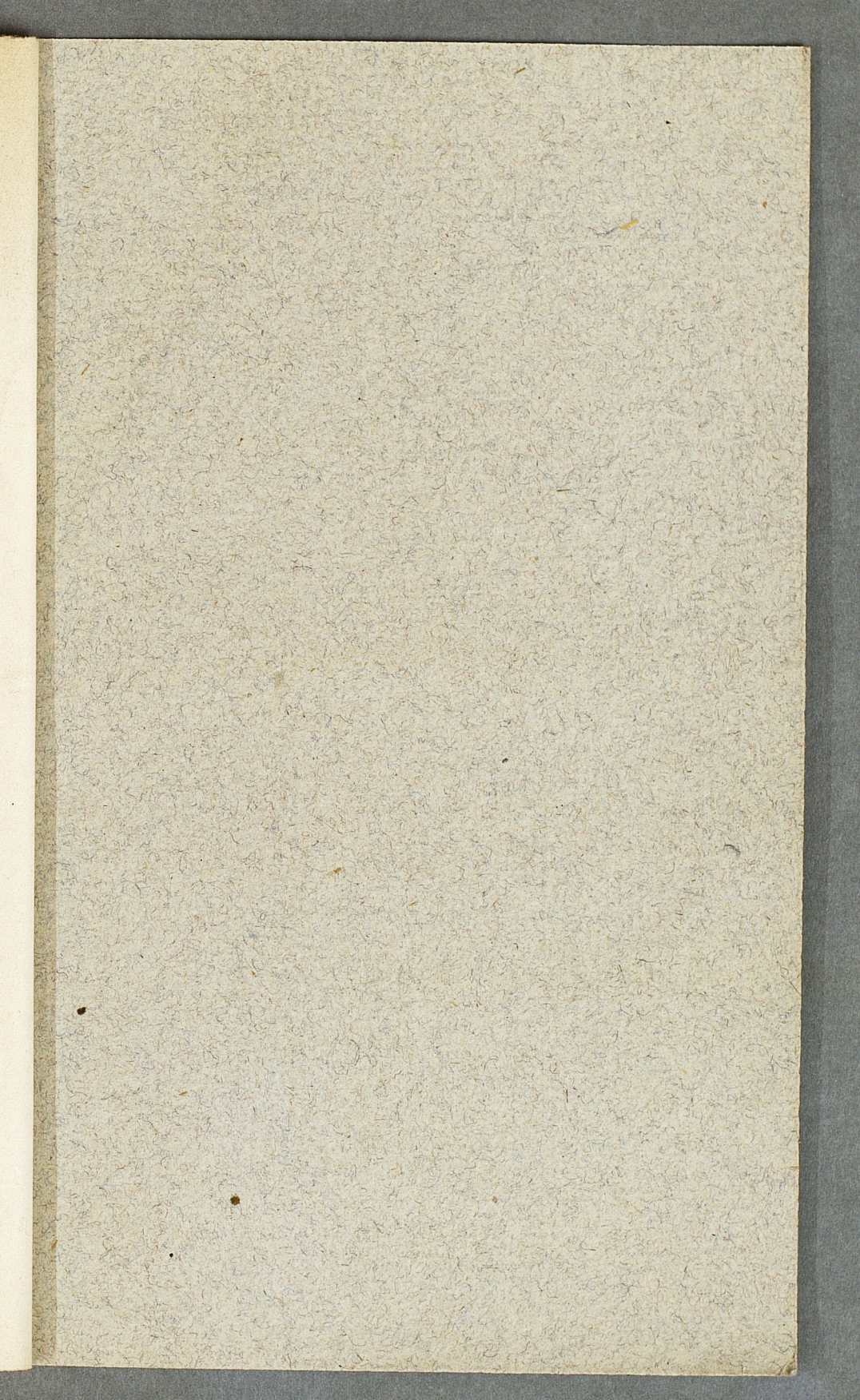
Och på dansande delfiner
Du i silfret ser också,
Spelande med skälmska miner,
Himeros och Eros stå.

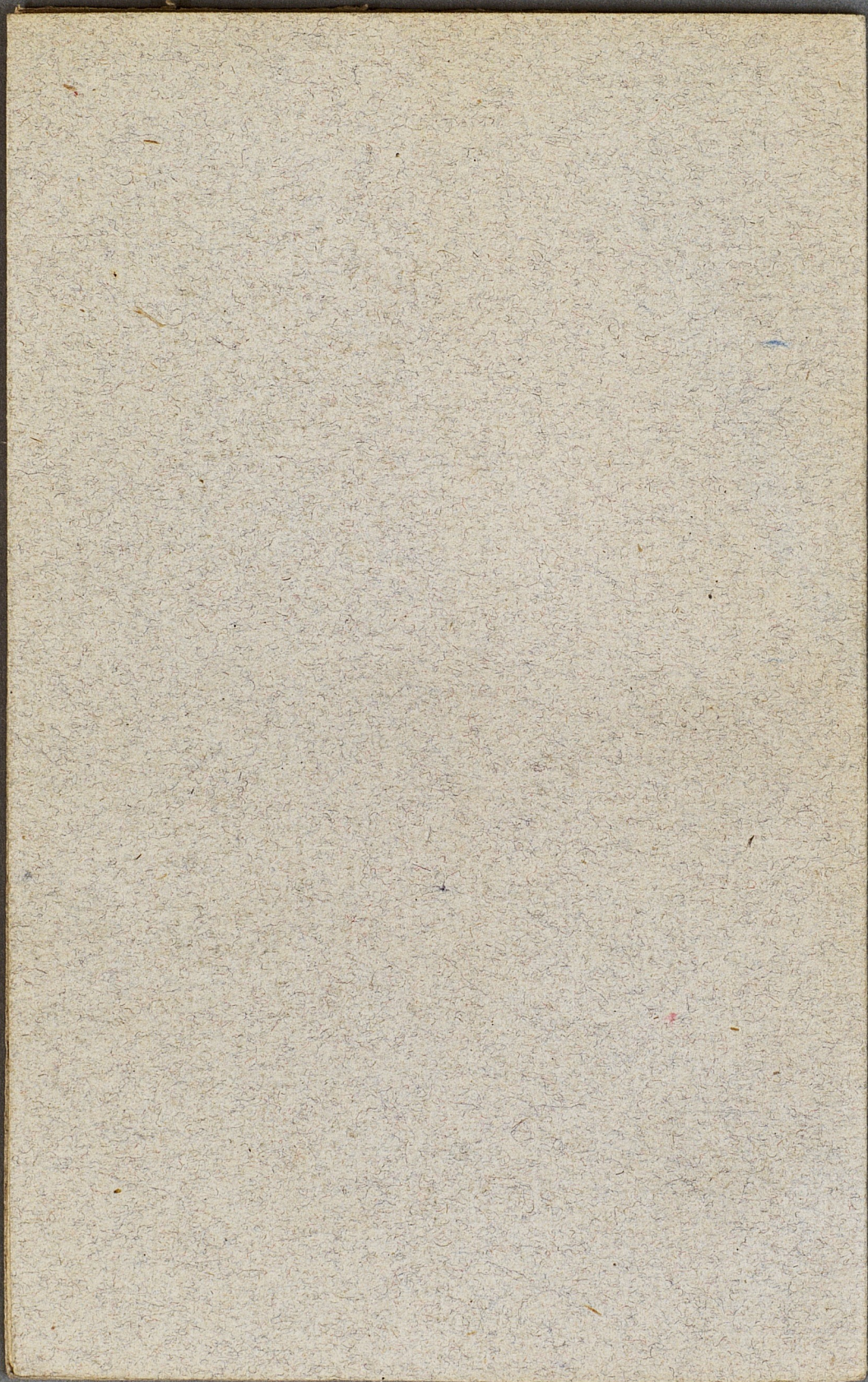
Och ett stim af fiskar glider
Utmed simmerskans gestalt.
Allt är lek. Gudinnan sprider
Løjets skimmer öfver allt.

Öppna för hjärtans kärlek
Du i lifens ström kan
Skynas fram, lifsom en blomma
Såsom lifens rindlar för

Öppna för hjärtans kärlek
Du i lifet kan också
Spelans med själens minnen
Himnens och ljus stas

Öppna för hjärtans kärlek
I med samvettens gessas
Allt är lek, Gudinnan spår
Lofets skinner öfver alla

www.books2ebooks.eu